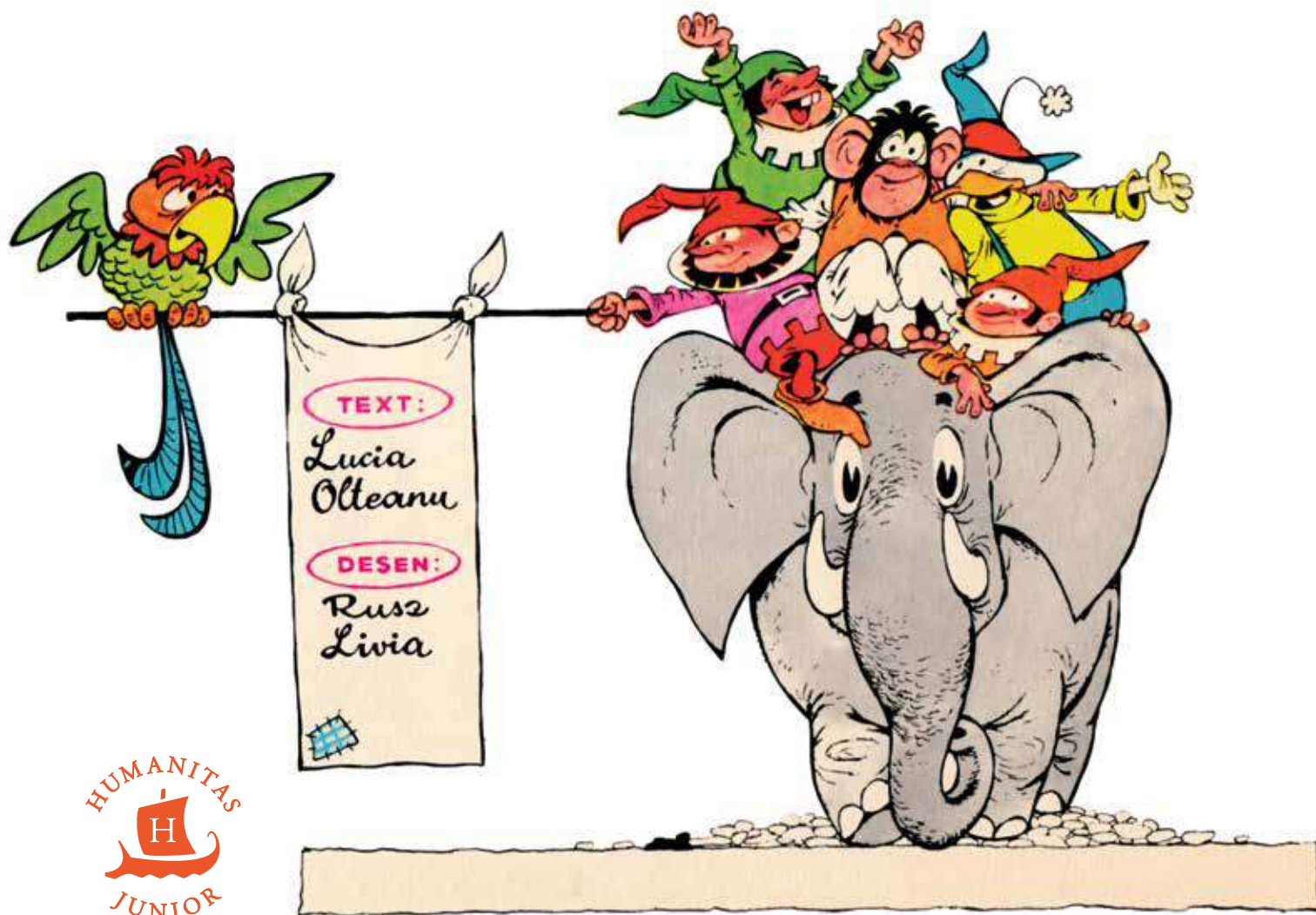
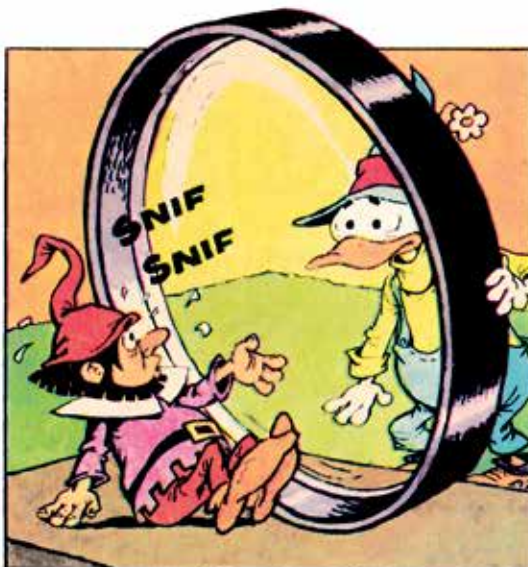

AVENTURILE LUI MAC

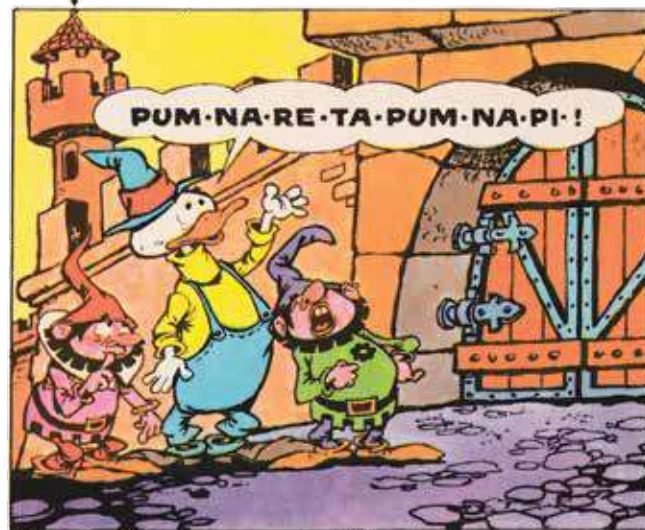

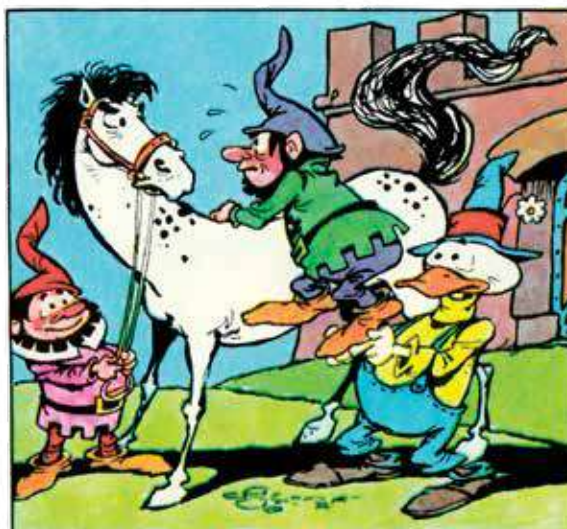
Iată-l pe Mac, eroul acestor întâmplări. Tocmai face cunoștință cu Pic. • Picătura de pitic a fugit din cartea de povești. Acum îi pare rău, dar, ce să-i faci... • Ce prost-crescuți pot fi unii pitici! Îi mângâi, și ei poc!, te iau la bătaie.

Mac e bolnav, vede dublu? (Trebuie să-și reînceapă de urgență tratamentul cu vitamina Ciocolată pe cale bucală, doză maximă.) • Și cu „patru ochi“ vede tot doi pitici. Alături de Pic a apărut Punepiedici, care numai așa, ca să încurce lucrurile, și-a luat și el înfățișare de pitic.

Cum să scăpăm de el? Simplu, printr-un șiretlic „stil Mac”. (Peste câteva pagini veți afla și voi ce a scornit pufoșul de Măcușor.) • Deocamdată, ajunși în Țara Poveștilor, în fața mării porți prin care numai copiii pot intra, Mac strigă tare parola (cine nu o cunoaște poate s-o învețe acum).

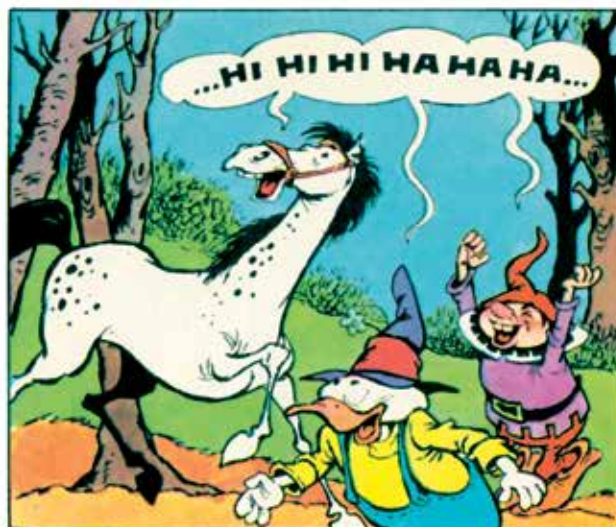
Poarta se vede că era vrăjită, sau automată, că se deschide singură și pe ea iese în galop armăsarul Săgeată, care le-a răspuns la parolă cu glas omenesc. • Când să salte în șa Punepiedici, calul a început să necheze (știți, oamenii răi au un miros urât, pe care caii îl simt). • — La spălat cu el! strigă cu scârbă Săgeată (calul credea că-i sunt murdare hainele sau trupul, dar lui Punepiedici îi era murdar sufletul).

— Rabdă-l puțin în șa, prietene, că am eu ac de cojocul lui, îi șoptește Mac. • Așa se face că micul nostru echipaj s-a așternut la drum cu viteza tramvaiului sau, ca să fim dreți, cu viteza troleibuzului, • În plin galop, imitând cowboy-i din filme, Mac a început să înnoade un lasou.

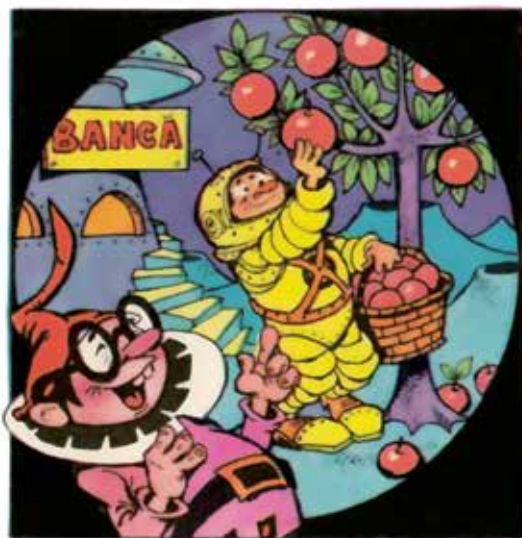
Cu el voia să prindă nu o gazelă, nu un armăsar sălbatic, ci... o ramură înaltă de copac, pe care o aplecă până la pământ: — Punepiedici, dacă ești drăguț (sic), ține-o strâns până desfac lasoul. • Și... vâjjj... ramura eliberată se îndreptă cu atâta forță spre cer, încât l-a smuls de pe cal și pe Punepiedici.

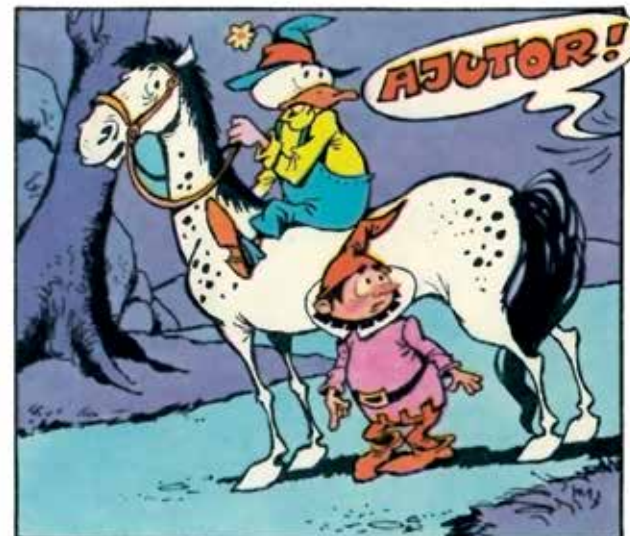
Așa se face că Punepiedici a devenit rachetă (dar cu combustibil numai pentru dus). • Ce haz este vedeți și voi. Doar că bucuria n-a ținut mult: drumul spre Țara Poveștilor se desfăcea brusc în două cărări. Nici urmă de indicatoare, niciun service auto ca să-l alimenteze cu puțin jăratric pe Săgeată.

Lipsiți de un birou de informații, prietenii noștri au găsit o metodă sigură, „științifică“, ca să afle drumul cel bun. • Dar banul nu a mai căzut înapoi. Voi înțelegeți de ce, dar să păstrați secretul! • Și, cum era de așteptat, Mac, cu fantezia lui încinsă de zborurile selenauților, și-a închipuit numaidecât că banul lansat de el cu atâta forță a luat drumul spre Lună.

— Un leu, prin înmulțire, va naște o bancă, prima bancă pe Lună, începu să viseze Mac. Dar ce vor putea cumpăra selenauții? Să le aruncăm un măr, să crească pentru început livezi de meri. • Zis și făcut. Se sui în pom să culeagă un măr. Dar visurile frumoase se sfârșesc întotdeauna prea repede: cioara Nero ținea banul în cioc.

Pic, neștiind ce s-a întâmplat, avea pregătită o cutie de ciocolată ca s-o arunce în Lună. Dar Mac, dezamăgit și enervat, îl avertiză că, dacă mai insistă mult, va arunca în Lună un pitic ca să crească pe acolo și pitici. • Se pare însă că cineva era mai supărat decât ei și le cerea ajutorul.